

gjøre Bytte", som § 159 omtaler, er formeent-
ligen, at der her forudsættes anvendt Magt
eller Trudsel om Magt; thi, at Bytte gjøres
„paa aabenbar Maade", indeholder in-
det kvalificerende Moment, men er vel i Al-
mindelighed Tilfældet og vistnok ogsaa forudsat
tilfælde i § 159, cfr. § 166. Men, antages
dette, blev der, hvis sidstnævnte Alternativ
medtages, ingen Forskiel mellem Betingelserne
for Anvendelsen af § 159 og nærværende Pa-
ragraph. Det er derfor, vi have indstillet nogle
Udelabelser af hvad der er anført i 4de, 5te og
7de Linie (Nr. 139).

Til § 163.

Da denne Paragraphs Bestemmelser om
Plyndring maa antages at referere sig til den
foregaaende Paragraphs, behøves Tillægsordet
„ulovlig" i 1ste Linie, neppe, cfr. og Motiverne
Pag. 125 nederst (Nr. 140).

Til § 164.

Efter Sammenhængen med de foregaaende
Paragrapher, cfr. og Motiverne Pag. 126—27,
maa det antages, at Paragraphen alene har
Plyndring i fjendtligt Land for Dø, og det er
derfor foreslaaet, at dette udtrykkeligt tilføies
saaledes, som ved § 163 (Nr. 141).

Til § 165.

Den Indskrænkning, som indeholdes i Pa-
ragraphens sidste Linie, synes at staa i Strid
med den i § 76 givne Regel for Anvendelsen
af de borgerlige Straffelove, og er derfor fore-
saaet udeladt, cfr. § 170 (Nr. 142).

Til § 167.

Bisafdes Indstillingen under Nr. 6, skøn-
nes Straffen ikke at burde holdes under Straf-
arbejde (Nr. 143).

Ifke blot anvendt Vold, men ogsaa Trud-
sel om Vold maa bevirke, at Handlingen
betragtes som Plyndring, cfr. §§ 162 og 168
(Nr. 144).

Til § 168.

Naar her handles om den, der „ulovligen
inddriver" Krigsbefatninger, maa der være sig-
tet til den, der uden Hjemmel selv paalægger
den Befatning, han inddriver; thi, er det ham
af rette Vedkommende paalagt at inddrive den,
vil han ikke kunne siges „ulovligen" at gjøre
det (Nr. 145).

Af Motiverne Pag. 129 sees, at det, for

at Handlingen skal kunne henføres under Pa-
ragraphens 1ste Membrum, udfordres, at den
ikke maa være skeet i „egennyttig Hensigt";
dette maatte vel udtrykkeligt tilføies (Nr. 146).

Under Forudsætning af, at den 6te Ind-
stillingspost bifaldes, vil der efter 1ste Mem-
brum kunne gaaes indtil Strafarbejde i 2 Aar
(Nr. 147).

Bed at give Paragraphens sidste Affnit
Plads efter Ordene „trues dermed" i 4de Li-
nie, turde den hele øvrige Deel af Paragra-
phen blive overflødig, idet der ingen Grund er
til at ansee den, der med Vold eller Trudsel
om Vold ulovligen paalægger og inddriver
Krigsbefatninger, anderledes, end for Plyn-
dring, og Henviisningen til § 164, saafremt
den her omhandlede Legemsskade tilføies Noget
eller Drab begaaes, da ikke behøves (Nr. 148).

Til § 169.

„Nødvendighed" maatte vel være tilstrække-
lig Grund til at gjøre de i Paragraphen om-
meldte Handlinger straffrie (Nr. 149).

Til § 171.

For at gjøre Forskiellen mellem de i 3dte
og 4de Linie opstillede Alternativer klar, er
„lignende" foreslaaet ombyttet med „særlig"
(Nr. 150).

10de Capitel.

Til § 172.

Da Krigshospitalskassen er inddragen under
den militaire Pensjons- og Indvalibefond og
Søqvæsthusets Overskud tilfalder Samme, an-
seer Udvalget en Forandring ved Paragraphens
 Slutning nødvendig, men har, i Forventning
af en Udtalelse desangaaende fra vedkommende
Ministres Side, opsat herom at gjøre noget
Forslag.

Til § 173.

Det antages rigtigst, at det udtrykkeligt ud-
tales, at det ved den begaaede Brøde foraars-
agede Onde maatte kunne forudsæes som øien-
synlig Følge af Forseelsen, cfr. Motiverne Pag.
132 (Nr. 151).

Til § 175.

Skjøndt den her foreslaaede Forandring for
en stor Deel angaaer Paragraphens Redac-